

İsrail saldırganlığı ve Türkiye'nin etkisizliği

CENGLİZ ÇANDAR

Türkiye / 19/07/2014

İsrail'in haksızlığı, adaletsizliği, saldırganlığı, yani bu gerçeklerin her biri ve toplamı, Türkiye'nin geldiği noktada Filistin halkının hayrına hiçbir şey yapamayacağı gerçeğini, ne yazık ki, ortadan kaldırmıyor.

İsrail'in 10 gün süren ve aralarında çocuklar, 200'den kişinin canını alan, 2000'den kişinin yaralandığı hava bombardımanlarının ardından önceki gece Gazze'ye karşı giriştiği **"kara harekâtı"**, dünya çapında haklı tepkilere yol açtı.

Sesini yükseltenlerden biri, Gazze halkının bir zamanlar umutlarını bağladığı Türkiye. Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, dün, **"Herkes sessiz kalsa dahi Türkiye hiçbir baskı ve zulme karşı sessiz kalmayacak"** dedi.

"İslam dünyası ve bölge ülkelerinin kendi aralarındaki ihtilafların bedelini en çok Filistinliler ödüyor" diye de ekledi. Yerden göğe kadar hakkı var. Ancak, **"İslam dünyası ve bölge ülkelerinin kendi aralarındaki ihtilafların"** taraflarından biri Türkiye.

Davutoğlu, ayrıca, **"Kalıcı bir barışın önünü açacak şekilde kalıcı bir ateşkesin sağlanması gerekmektedir"** diye bir **"temenni"** ifade etti ve ek bir temennide daha bulunarak, **"İsrail'in kara ve hava operasyonları derhal durdurulmalıdır. Bu konuda uluslararası toplumu harekete geçirmeye kararlıyız"** diye konuştu.

Gerçekçi olalım; Mısır'ın önerdiği ateşkesi kabul etmiş olmasına karşılık Hamas'ın reddetmesinden yararlanarak, **"kara harekâtı"**nı başlatan İsrail'in Hamas'ın kullandığı "Gazze tünelleri"ni belli ölçülerde tahrip edinceye ve füze rampalarının bir bölümünü ihma edinceye kadar, **"saldırı"**sını durdurması muhtemel gözüküyor.

İsrail üzerinde ABD baskısı iş görebilir. John Kerry'nin büyük umut bağladığı ve yoğun bir mekik diplomasisiyle başlattığı Abu Mazen-Netanyahu arasındaki **"barış süreci"**ne Netanyahu nokta koymuştu. ABD politikasını boşa çıkartmasının kendisine bir **"maliyeti"** de olmadı. Yani, ABD'nin İsrail'e baskı yapacağı şüpheli, ayrıca yapmaya kalksa bile bunun bir **"sınırı"** var.

Ve yine gerçekçi olalım: Türkiye'nin –ne kadar kararlı olursa olsun- **"uluslararası toplumu harekete geçirmeye"** yetecek ne gücü ve ne de –daha önemlisi- **"dış itibarı"** var.

Kendi diplomatları ve vatandaşları, iki aydır Musul'da ID (eski IŞİD) elinde **"rehin"** durumda bulunan, bu konuda ağzını açmayan ve kendi ülkesinde konuya ilişkin **"yasak"** getirmiş olan bir ülkenin, Filistin halkı için etkili bir uluslararası seferberlik sağlayabilmesi mümkün müdür?

Filistin konusundaki Türkiye'nin aczini en çarpıcı biçimde bizzat Başbakan Tayyip Erdoğan birkaç gün önce ortaya koymuştu zaten. İstanbul'da **"Dünya İslam Bilginleri Barış, İttidal ve Sağduyu İnisiyatifi Toplantısı"**nın açılış konuşmasında, Türkiye'yi getirdikleri ve **"değerli yalnızlık"** diye tanımladıkları etkisiz dış politikasının benimsendiği son bir yıldır sık sık yaptığı gibi yeldeğirmenlerine saldırdı ve **"Ey Birleşmiş Milletler sen ne işe yararsın!"** diye haykırdı İsrail'in Gazze saldırısından söz ederken. Dünya barışına hizmet yerine, ona karşı olanların "gizli amaçlarına hizmet etmek"le suçladı BM'yi. **"Komplo teorisi"** kültüründen örnekler sergiledi.

Hızını alamadı ve alenen ilk defa olarak **"İslam dünyası"**nı da payladı. **"Ey İslam dünyası sen neredesin?"** diye bağırdı. Ve sordu: **"Canın yanmıyor mu? Sonra Batı neden susuyor diyoruz. Sen kendi evinde susarsan başkası bir şey der mi?"**

Ne kadar doğru konuşuyor değil mi?

Bu cümleler ilk bakışta, gerçekten de, doğru cümleler. Ama boş lâflar. Hitabet, ne kadar iyi bir hatibin hançeresinden çıkarsa çıksın, siyasetin yerine geçemez. Doğru sözcükleri yanyana sıralamak ise, hiçbir zaman siyaset olamaz. Ne siyaset, ne de hatta, doğru siyaset.

"Ey" hitaplarına muhatap olan Birleşmiş Milletler ile İslam Dünyası, bir canlı organizma haline dönüşerek, kalkıp, Gazze'ye İsrail saldırılarını yapılırken, **"Ey Tayyip Erdoğan sen neredesin? Bağırıp çağırmaktan gayri ne yapıyorsun?"** diye sorsa ne cevap vereceksiniz?

Katar ile bir olup ateşkes için çaba gösterilmiş olduğu söylenebilir tabii. Nitekim, Katar Emiri Tamim Bin Hamad el-Thani, çarşamba günü ortak ateşkes girişimini Erdoğan ile görüşmek için Ankara'daydı. Türkiye-Katar girişimi, İsrail'in kabul ettiği, Hamas'ın ise reddettiği Mısır'ın ateşkes önerisinin yerini alması için, Türkiye-Katar ve Katar'da yaşayan Halit Meşaal'ın ortak hesabı idi.

Önceki gün, Arap basınında ve oradan alıntı yapan İsrail medyasında, Hamas'ın içindeki **"iki farklı eğilim"**den söz ediliyordu. **"İçerdeki yani Gazze'deki liderlik"** ateşkestən yana, "Gazze dışındaki" yani Katar'da yerleşik, Halit Meşal tarafından temsil edilen liderlik ise **"çatışmanın devamından yana"** bir tavır sergiliyorlardı.

Halit Meşal'ın çatışmanın başından beri –**"Kara harekâtı"**ndan hemen önce- verdiği Daily Telegraph'ta dün yayımlanan ilk mülakatı, Hamas'ın **"dış lideri"**nin yaklaşımını net biçimde yansıtıyordu.

Meşal, Hamas'ın **"ateşkesi kabulü"** için **"üç şart"** sıralıyordu: 1) İsrail'in saldırılarını durdurması; 2) Geçen ay Batı Şeria'da üç İsraili gencin öldürülmesi üzerine tutuklanan onlarca Filistinlinin serbest bırakılması; 3) İsrail'in Gazze ablukasını son erdirmesi.

Halit Meşal, Filistinlilerin uzun vâdeli siyasi ve ekonomik kazanımlarını güvence altına almayacak hiçbir ateşkesi örgütünün kabul etmeyeceğini açıkladı.

Kağıt üzerinde pek mantıklı, haklı ve doğru gözükən talepler. Ne var ki, Hamas'ın son dönemde ciddi ölçüde güç yitirmiş olduğu ve Halit Meşal'ın tekrar güç kazanmaya çalıştığı göz önüne alınırsa, ortaya koyduğu taleplerin, **"reelpolitik denklemi"**nin gereklerinden ziyade, aslında daha kısa vâdeli ve dar kapsamlı amaçlar güttüğü anlaşılır.

"Dış Hamas liderliği"nin en önemli zaaflarından biri, bölgede ciddi biçimde **"güç erozyonu"**na uğramış olan **"Türkiye-Katar eksenine"** dayanmayı ya da onu canlandırmayı esas alması.

Bölge ölçeğinde, Filistin konusuyla ilgili olarak iki "Sünni eksen" dikkat çekiyor. Biri, S. Arabistan ve Birleşik Arap Emirlikleri'nin desteğindeki Mısır ve bir de ona karşı konumlanan **"Türkiye-Katar eksenine."** Türkiye, Gazze'ye ilişkin son gelişmelerde, bu **"eksen"** üzerinde ve **"dış Hamas liderliği"** ile birlikte hareket etti.

Sonuç, ateşkes ihtimalinin devreden çıkmasından öteye, İsrail'in **"kara harekâtı"**nın başlaması ve Filistin halkının daha büyük çile içine sokulması oldu.

Tayyip Erdoğan bu gelişmeler üzerine, basmakalıp açıklamalarını dün de sürdürdü.

Acı gerçekten kaçamayız. Türkiye'nin uluslararası saygınlığını kaybetmesinin, koca Türk dış politikasının bir yılı aşkın bir süredir **"Müslüman Kardeşler odaklı"** hale gelmesinin, bölge politikasının **"Türkiye-Katar eksenine"** sıkıştırılmasının, Filistin halkına hiçbir hayrı yoktur.

İsrail'in haksızlığı, adaletsizliği, saldırganlığı, yani bu gerçeklerin her biri ve toplamı, Türkiye'nin geldiği noktada Filistin halkının hayrına hiçbir şey yapamayacağı gerçeğini, ne yazık ki, ortadan kaldırmıyor.

Kısacası, Türkiye'nin Gazze'deki gelişmeler karşısında –Erdoğan'ın ve Davutoğlu'nun ateşli beyanlarına rağmen- sergilediği çaresizlik ortada.

Bu arada, sözüm ona Filistin halkı ile dayanışma gösterileri, İstanbul'da İlhan Koman'ın **"Akdeniz"** heykelini kırıp döküyor.

İktidarda **"çaresizlik"**, yandaşlarında **"vandallık"** ve şaşkınlık...

(<https://plus.google.com/111139069635417829913>)